

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 593

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 septembrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 225 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă	1-3	2001, cu privire la Acordul de împrumut (Proiectul privind alimentarea cu apă a municipiului București) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Washington la 2 august 1996	5-7
Decizia nr. 228 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	3-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
894. — Hotărâre pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori dintre Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, efectuat la București la 30 martie 2001 și la Washington la 23 mai		635. — Ordin al ministrului sănătății și familiei pentru completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 457/2001 privind reglementarea denumirii și codificării structurilor organizatorice (secții, compartimente, laboratoare, cabinete) ale unităților sanitare din România	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 225

din 3 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kuzsokár Gábor — judecător
Petre Măruș — judecător
Ștefan Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Ioan Măruș — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Gheorghită în Dosarul nr. 4.496/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că textul criticat, fiind preconstituțional, trebuie raportat la prevederile art. 150 alin. (1) din Constituție, referitoare la conflictul

temporal de legi. Pe fond solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu contravine prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, privind accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 august 2000, pronunțată în Dosarul nr. 4.496/2000, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Adrian Gheorghiuță într-o cauză având ca obiect stabilirea dreptului acestuia de a avea legături personale cu fiica sa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat, care „împiedică părțile să participe la dezbaterile asupra recuzării, încalcă vădit dreptul la apărare garantat de art. 24 alin. (1) din Constituția României și îngreudește accesul liber la justiție, contrar art. 21 alin. (2) din Constituție.”

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că „dispozițiile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă este în vigoare, nefiind abrogată implicit sau explicit de nici un act normativ” și, în consecință, produce efecte și după intrarea în vigoare a Constituției. Se mai arată că „referitor la excepția invocată, Tribunalul apreciază că aceasta este fondată, motivat de dispozițiile art. 24 alin. (1) și (2) din Constituția României care prevăd accesul liber la justiție al cetățenilor, cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale, nefiind afectate de judecarea în camera de consiliu, a cererii de recuzare a judecătorului, fără citarea părților.”

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că „dispozițiile criticate nu afectează drepturile constituționale menționate în motivarea excepției”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea formulată de autorul acesteia, îl constituie dispozițiile art. 31

alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat numai dacă găsește de cuviință*”.

Se susține că aceste dispoziții de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și ale art. 24 alin. (2), care prevăd:

— Art. 21 alin. (1): „*Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*”;

— Art. 24 alin. (2): „*În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.*”

Totodată, în esență, prin notele scrise depuse la dosar autorul excepției de neconstituționalitate solicită Curții Constituționale să dispună „completarea actului de sesizare, a raportului și a obiectului Dosarului nr. 93C/2001, astfel încât să se refere explicit la obiecția de neconstituționalitate materială; calificarea neconstituționalității formale ca lipsită de interes în condiții de neconstituționalitate materială; cercetarea prealabilă a competenței Curții în raport cu cauza de neconstituționalitate materială, care constă în aceea că statul român nu este fondat în fapt pe Constituția României, ci pe doctrina stalinistă de lichidare a opozanților prin înscenări judiciare (de drept comun); declinarea competenței Curții în raport cu obiecția de neconstituționalitate materială în favoarea autorităților cu competență politică și executivă: Parlamentul, Președintele și Guvernul României”.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează să fie respinsă.

I. În legătură cu incidența dispozițiilor constituționale ale art. 150 alin. (1), potrivit căroră „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții*”, Curtea Constituțională constată că ulterior intrării în vigoare a Constituției Codul de procedură civilă a fost modificat expres prin mai multe acte normative, de exemplu, prin legile nr. 104/1992, nr. 65/1993, nr. 7/1996 și nr. 99/1999, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001. Rezultă că în caz de contradicție cu o dispoziție constituțională nu se pune problema aplicării art. 150 alin. (1) din Constituție, ci a controlului legitimității constituționale a prevederilor acestui act normativ.

În acest sens Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 90 din 4 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 noiembrie 1995, și nu au intervenit elemente noi de natură să determine modificarea acestei jurisprudențe.

II. Analizând criticile formulate de autorul excepției, Curtea constată că art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care stabilește că instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților, nu încalcă dreptul la apărare garantat de art. 24 alin. (1) din Constituție. Aceasta deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, ci instanța pronunță în ședință publică o încheiere asupra recuzării. Prin această

reglementare legiuitorului a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri.

Curtea nu poate reține nici susținerea referitoare la încălcarea art. 21 alin. (2) din Constituție, care interzice îngrădirea prin lege a exercitării accesului la justiție, întrucât, potrivit art. 34 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul”, cu refacerea tuturor actelor și dovezilor administrate la prima instanță, atunci când, așa cum prevede alin. 3 al aceluiași articol din același cod, „instanța superioară de fond constată că recuzarea a fost pe nedrept respinsă”.

Așa fiind, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 21 alin. (2) și la art. 24 alin. (1) din Constituție.

III. Prin notele scrise depuse la dosar autorul excepției, pe de o parte, formulează unele considerații personale de natură politică, iar pe de altă parte, solicită Curții

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Gheorghiu în Dosarul nr. 4.496/2000 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 228

din 3 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Societatea Comercială „Puterea Nordului” — S.R.L. din Baia Mare și Societatea Comercială „Trans Comdi” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.211/2000 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 26 iunie 2001 în prezența reprezentantului Asociației Române de Transporturi Rutiere Internaționale și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la

acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iulie 2001.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 12.211/2000, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Puterea Nordului” — S.R.L. din Baia Mare și de Societatea Comercială „Trans Comdi” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 23 alin (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 „tind să limiteze categoria persoanelor care au posibilitatea să atace în justiție o hotărâre a adunării generale, întrucât, pe de o parte, legiuitorul dă posibilitatea să atace în justiție o asemenea hotărâre persoanelor care nu au participat la ședința adunării generale, iar pe de altă parte, persoanelor care au participat la ședință le sunt impuse două condiții cumulative: să voteze împotriva și să solicite inserarea votului negativ în procesul-verbal de ședință, în acest fel încălcându-se grav principiul accesului liber la justiție pentru persoanele care au participat la ședință și, deși nu au fost de acord cu hotărârea adoptată, nu o pot ataca în justiție pentru simplul motiv că nu au cerut să se insereze acest lucru în procesul-verbal de ședință sau, din neglijența ori din reauavoință a celor care întocmesc procesul-verbal, nu s-a specificat solicitarea respectivelor persoane”.

Judecătoria Sectorului 5 București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că „accesul liber la justiție este conceput ca un acces la acele instanțe, proceduri și căi de atac care sunt prevăzute de lege”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este nefondată, întrucât „prin dispozițiile de lege criticate legiuitorul a acționat în sensul aplicării art. 21 alin. (2) din Constituție, stabilind modalitatea concretă de exercitare a dreptului privind accesul liber la justiție. Astfel, în condițiile existenței a două categorii de asociații care pot ataca hotărârile adunării generale, sunt stabilite condițiile în care dreptul lor la acțiune poate fi exercitat”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, dispoziții care au următorul conținut: „*Hotărârile adunării generale, contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre asociații care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz.*”

Autorii excepției, invocând neconstituționalitatea acestor dispoziții legale, susțin că au fost încălcate prevederile art. 21 din Constituție, potrivit cărora: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.*”

Se consideră că prevederile art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 îngăduiesc accesul liber la justiție atât al asociațiilor care în adunarea generală au votat *pentru* și care sunt lipsiți de posibilitatea atacării în justiție a hotărârii adunării generale contrare legii, actului constitutiv sau dispozițiilor cuprinse în statut, cât și al celor care au votat *împotriva* și care sunt obligați să dovedească (la data contestării hotărârii adunării generale) că au solicitat inserarea votului lor negativ în procesul-verbal.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Prin art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 s-a instituit dreptul de a ataca în justiție hotărârile adunării generale numai pentru asociații care nu au participat la ședință și pentru cei care au votat împotriva. Această prevedere este în concordanță cu dreptul de dispoziție al fiecărui asociat, deoarece în caz contrar s-ar ajunge la situația în care cei care au votat *pentru* să ceară în justiție anularea hotărârii în raport cu interesele de moment, ceea ce ar nesocoti regimul de adoptare a hotărârilor prin votul majorității, în cazul persoanelor juridice de drept privat care se organizează, potrivit legii, pe baza voinței liber exprimate a membrilor lor.

Acest lucru ar putea constitui premisa unei permanente incertitudini în modul de adoptare și în modul de transpunere în practică a hotărârilor adunării generale, cu consecința afectării stabilității raporturilor juridice în care intră persoana juridică, situație care ar avea efecte, în general, asupra ordinii juridice.

În ceea ce privește cerința ca cei care au votat împotriva să solicite inserarea votului lor negativ în procesul-verbal, ca o condiție a posibilității atacării în justiție a hotărârii adunării generale, Curtea constată că această dispoziție își găsește rațiunea în necesitatea asigurării unui

mijloc de probă a opoziției la hotărârea majorității. Dacă în cazul celor care nu au participat la ședință proba neparticipării lor este ușor de dovedit, în cazul celor care au participat, dar au votat negativ, singura posibilitate de a demonstra acest lucru și, implicit, dovada existenței calității lor procesuale active o reprezintă inserarea în procesul-verbal de ședință, actul prin care se constată îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul adunării, asociații

prezenți, numărul total al acestora, deciziile luate și declarațiile făcute de ei în ședință. De altfel, cerința dispoziției legale fiind aceea a dovedirii numai a solicitării inserării votului în procesul-verbal, ceea ce se poate realiza prin orice mijloc de probă, nu se poate susține că această împrejurare ar constitui o îngrădire a accesului liber la justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Societatea Comercială „Puterea Nordului” — S.R.L. din Baia Mare și de Societatea Comercială „Trans Comdi” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.211/2000 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentului convenit prin schimbul de scrisori dintre Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, efectuat la București la 30 martie 2001 și la Washington la 23 mai 2001, cu privire la Acordul de împrumut (Proiectul privind alimentarea cu apă a municipiului București) dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Washington la 2 august 1996

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 3 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 34/1996 pentru ratificarea unor acorduri de împrumut și de garanție externe și a unor amendamente la un acord de împrumut extern, aprobată prin Legea nr. 22/1997, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se aprobă amendamentul convenit prin schimbul de scrisori dintre Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, efectuat la București la 30 martie 2001 și la Washington la 23 mai 2001, cu privire la Acordul de împrumut (Proiectul privind alimentarea cu apă a municipiului București) dintre

România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Washington la 2 august 1996, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Articolul 2 din Hotărârea Guvernului nr. 181/1996 privind aprobarea indicatorilor tehnico-econo-

mici ai obiectivului de investiții „Modernizarea sistemului de alimentare cu apă din municipiul București“, etapa I, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 29 martie 1996, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții «Modernizarea sistemului de alimentare cu apă din municipiul București», etapa I, se asigură, pentru părțile A, B și C ale proiectului, în condițiile Acordului de împrumut încheiat cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, cu amendamentele ulterioare, din împrumutul

acordat de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare și, în completare, din transferuri de la bugetul de stat, alocații din bugetul Consiliului General al Municipiului București și din surse proprii ale Societății Comerciale «Apa Nova București» — S.A., potrivit planului de finanțare, anexă la Acordul de împrumut subsidiar și de garanție, semnat la 9 noiembrie 2000 între Ministerul Finanțelor Publice, Societatea Comercială «Apa Nova București» — S.A. și Consiliul General al Municipiului București, care se va actualiza în condițiile legii.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul afacerilor externe,
Mircea Geoană

București, 13 septembrie 2001.
Nr. 894.

ANEXĂ)*

23 mai 2001

Excelenței sale,
Mihai Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, București, România

Referitor la: **România: Proiectul privind alimentarea cu apă a municipiului București
(Împrumut 4.079 RO)
Amendament la Acordul de împrumut**

Stimate domnule ministru,

Ne referim la Acordul de împrumut din data de 2 august 1996 pentru proiectul sus-menționat dintre Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (Banca) și România (Împrumutatul), așa cum a fost amendat la data de 15 septembrie 2000, și la scrisoarea dumneavoastră din data de 30 martie 2001, prin care propuneți un amendament la acesta.

Suntem încântați să vă informăm că Banca este de acord să efectueze amendamentul solicitat. În consecință, Acordul de împrumut este propus să fie amendat după cum urmează:

Tablelul din paragraful 1 din anexa nr. 1 la Acordul de împrumut este amendat pentru a se citi după cum este prezentat în anexa la această scrisoare.

Vă rugăm să indicați acordul dumneavoastră cu privire la amendamentul sus-menționat la Acordul de împrumut prin semnarea, datarea și returnarea către noi a unui exemplar al acestei scrisori. Acest amendament va intra în efectivitate la primirea unui exemplar contrasemnat al acestei scrisori.

Cu stimă,
Andrew N. Vorkink,
director de țară
Unitatea de țară Europa Centrală și de Sud
Regiunea Europa și Asia Centrală

Convenit și confirmat:
ROMÂNIA
Mihai Nicolae Tănăsescu,
ministrul finanțelor publice
13 iulie 2001.

*) Traducere.

TRAGEREA SUMELOR DIN ÎMPRUMUT

1. Tabelul de mai jos stabilește categoriile de poziții care vor fi finanțate din sumele împrumutului, alocarea sumelor din împrumut pe fiecare categorie și procentul de cheltuieli pentru pozițiile care vor fi finanțate din fiecare categorie:

Categoria	Suma alocată din împrumut (exprimată în dolari)	% din cheltuielile care vor fi finanțate
(1) Bunuri în cadrul părților A, B și C ale Proiectului	7.300.000	100% din cheltuielile externe, 100% din cheltuielile locale (cost franco-uzină) și 70% din cheltuielile locale pentru alte poziții achiziționate pe plan local
(2) Lucrări în cadrul părților A, B și C ale Proiectului	10.200.000	45%
(3) Serviciile consultanților	1.000.000	25%
(4) Bunuri în cadrul părții D a Proiectului	6.500.000	65% din cheltuielile externe, 65% din cheltuielile locale (cost franco-uzină) și 50% din cheltuielile locale pentru alte poziții achiziționate pe plan local
(5) Lucrări în cadrul părții D a Proiectului	0	50%
TOTAL:	25.000.000	

ROMÂNIA

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE EXTERNE

Str. Apolodor nr. 17, București, sectorul 5

Tel.: 01 311 23 76; fax: 01 312 67 92

30 martie 2001

Domnului Andrew N. Vorkink,
director de țară
Unitatea de țară Europa Centrală și de Sud
Regiunea Europa și Asia Centrală

Referitor la: **România: Proiectul privind alimentarea cu apă a municipiului București (împrumut 4.079 RO)**

Ne referim la amendamentul la Acordul de împrumut și la Acordul de proiect din data de 15 septembrie 2000, convenit între Ministerul Finanțelor și Apa Nova.

Ca urmare a scrisorii B.I.R.D. către Apa Nova din data de 27 decembrie 2000, cuprinzând obiecția Băncii cu privire la lucrările de reabilitare propuse, care urmau să fie finanțate din suma de 3,0 milioane dolari S.U.A. din împrumut, și având în vedere faptul că Apa Nova nu a dorit să anuleze această sumă din împrumut, care ar fi rămas altfel fără utilizare, prin prezenta solicităm opinia dumneavoastră asupra amendării anexei nr. 1 („Tragerea sumelor din împrumut”) la amendamentul la Acordul de împrumut și la Acordul de proiect, respectiv asupra posibilei realocări a sumei de 3,0 milioane dolari S.U.A. de la categoria (5) Lucrări în cadrul părții D a Proiectului la categoria (4) Bunuri în cadrul părții D a Proiectului.

Amendamentul propus a fost deja discutat între Ministerul Finanțelor Publice, Apa Nova și Misiunea de supervizare a Băncii Mondiale în perioada 5–13 martie 2001.

Așteptăm răspunsul dumneavoastră cât mai curând posibil, în funcție de care vom amenda în mod corespunzător Acordul de împrumut subsidiar și de garanție semnat la data de 9 noiembrie 2000 între Ministerul Finanțelor, Apa Nova și Consiliul General al Municipiului București.

Cu stimă,
Valentina Șiclovan,
director general

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII ȘI FAMILIEI

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 457/2001 privind reglementarea denumirii și codificării structurilor organizatorice (secții, compartimente, laboratoare, cabinete) ale unităților sanitare din România

Ministrul sănătății și familiei,
având în vedere propunerea comună a Institutului de Management al Serviciilor de Sănătate, Centrului Național de Statistică Sanitară și Documentare Medicală, Colegiului Medicilor din România și a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Anexa nr. 1 „Lista cuprinzând denumirea și codificarea unitară a structurilor organizatorice ale unităților sanitare din România“ la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 457/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 4 septembrie 2001, se completează cu anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 17 septembrie 2001.
Nr. 635.

ANEXĂ

(completare la anexa nr. 1)

Grupa	Codul grupei	Secția/Compartimentul	Codul secției/ compartimentului	Codul grupei/secției/ socompartimentului	Adulți/Copii*)	Codul adulți/copii*)	Codul final al secției/ compartimentului
Stomatologie	6	Chirurgie maxilo-facială	1	601	Adulți/Copii	3	6013
Stomatologie	6	Ortodonție	2	602	Adulți/Copii	3	6023
Stomatologie	6	Stomatologie generală	3	603	Adulți/Copii	3	6033
Stomatologie	6	Tehnică dentară	4	604	Adulți/Copii	3	6043
Stomatologie	6	Tehnică dentară metale prețioase	5	605	Adulți/Copii	3	6053
Farmacie	7	Farmacie clinică	1	701	Adulți/Copii	3	7013
Farmacie	7	Farmacologie clinică	2	702	Adulți/Copii	3	7023
Farmacie	7	Farmacie generală	3	703	Adulți/Copii	3	7033
Farmacie	7	Laborator farmaceutic	4	704	Adulți/Copii	3	7043
Ambulator	8	Cabinete de ambulator de specialitate	1	801	Adulți/Copii	3	8013
Ambulator	8	Medicina de familie	2	802	Adulți/Copii	3	8023

Legendă: *) 1 = Adulți
2 = Copii
3 = Adulți și copii

**) Blocul operator (acolo unde este structură distinctă) va fi tratat ca și o secție paraclinică.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROI, Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, internet: www.monitoruloficial.ro